

Ospravedlnění z víry – víra, skutky a poslední soud

Zpracoval kolektiv Tajemství Bible pod vedením Ladislava Hodače

Mnozí lidé v Bibli popsaném procesu spásy naneštěstí pozorují napětí mezi zákonem a milostí, které je falešné. Domnívají se, že biblické učení o spasení pouze vírou samotnou vytváří napětí s biblickým učáním o soudu na základě skutků – tedy toho, co činíme. Pojdme se nejdříve podívat na několik příkladů toho, jak Bible rozlišuje mezi "skutky zákona", které nikoho neospravedlňují a skutky víry, které ve skutečnosti naplňují podmínky spasení.

Skutky zákona

Římanům 3:20 ...!protože ze skutků Zákona nebude před ním ospravedlněn žádný člověk, neboť skrze Zákon je poznání hříchu.'

Galatským 2:16 Víme, že člověk není ospravedlňován ze skutků Zákona, nýbrž skrze víru v Ježíše Krista, i my jsme v Krista Ježíše uvěřili, abychom byli ospravedlněni z víry Kristovy.

Efezským 2:8-9 ⁸Neboť jste zachráněni milostí skrze víru; a ta záchrana není z vás -- je to Boží dar; ⁹není na základě skutků, aby se nikdo nechlubil.

Skutky víry

Lukáš 10:25-28 ²⁵A hle, jeden zákoník povstal a zkoušel ho: "Učiteli, co mám učinit, abych získal věčný život?" ²⁶On mu řekl: "Co je napsáno v Zákoně? Jak to tam čteš?" ²⁷On odpověděl: "Budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí, a svého bližního jako sebe samého." ²⁸Řekl mu: "Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ."

Římanům 2:6.7.10.13 ⁶On odplatí každému podle jeho skutků. ⁷Těm, kteří s vytrvalostí v dobrém skutku hledají slávu, čest a neporušitelnost, dá věčný život... ¹⁰sláva, čest a pokoj případně každému, kdo činí dobro... ¹³Neboť u Boha nejsou spravedliví ti, kdo Zákon slyší, ale ospravedlnění budou ti, kdo jej plní.

Římanům 8:13 Jestliže žijete podle těla, je vám souzeno zemřít; jestliže však Duchem usmrcujete činy těla, budete žít.

Židům 5:8-9 ⁸Ačkoli to byl (Boží) Syn, naučil se poslušnosti tím, co vytrpěl. ⁹I dosáhl dokonalosti a stal se všem, kdo ho poslouchají, původcem věčné záchrany.

Židům 11:7 Vírou dostal Noe pokyn ohledně toho, co ještě nebylo vidět, a v bázni Boží připravil koráb k záchraně svého domu. Skrze svou víru odsoudil svět a stal se dědicem spravedlnosti, která je na základě víry.

Pravdu je potřeba studovat a přijímat tak, jak nám ji Bůh představuje ve svém slově a Ježíš Kristus skrze Ducha proroctví ve svých Svědectvích. Možná bude nutné ve světle studia některé názory opustit, protože pravda není názor. Bůh dal všem stvořeným bytostem rozumové nadání a možnost svobodné volby, za kterou byl ochoten zaplatit nevyčíslitelnou cenu v podobě Beránka zabitého od založení světa (Zj 13:8). Nikoho k ničemu nenutí. Není to o tom, že člověk něco musí anebo nesmí. Komu bylo mnoho odpuštěno, kdo si zamiluje Boha a Jeho Slovo, ten dělá vše s radostí, a protože chce. Chce chodit ve světle, chce se nechat proměňovat, chce těšit Boha a

sloužit Jemu i jiným, protože to je podstatou lásky. Naše záchrana stála nebe nekonečně mnoho. Biblické poselství týkající se poslušnosti a konečného soudu nezahrnuje co se spasení skrze víru týče žádné napětí. Nyní se na to blíže podíváme.

Konečný soud

V závěru svých pamětí o duchovním odpadnutí a nápravě nás nejmoudřejší z králů, král Šalamoun, napomíná: **Kazatel 12:13-14 (vlastní parafráze)** ¹³Zde je souhrn všeho, co jsi slyšel: Měj bázeň před Bohem a plň jeho přikázání – vždyť to je veškerá povinnost člověka. ¹⁴Bůh přivede na soud vše, co se děje, i to skryté, ať už to bylo dobré anebo zlé.

Apoštol Pavel v **2. listu Korintským 5:10** používá podobná slova: **Neboť my všichni se musíme objevit před soudnou stolicí Kristovou, aby každý přijal odplatu za to, co vykonal v těle, ať už to bylo dobré nebo zlé.**

Ježíš rozšířil takto znázorněný Boží zkoumavý pohled i na naše slova: **Matouš 12:36-37** ³⁶Pravím vám, že z každého neužitečného výroku, který lidé promluví, vydají počet v den soudu. ³⁷Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen.

Podobenství našeho Pána o ovcích a kozlech (Mt 25,31-46) je snad nejnázornějším biblickým vyobrazením souzení podle skutků. Z jazyka tohoto podobenství je zjevné, že Ježíš jako důvod jejich věčného údělu uvádí praktická rozhodnutí obou skupin. Přečtu jen některé verše:

Matouš 25:31-36 ³¹“Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni [svatí] andělé s ním, tehdy se posadí na trůn své slávy; ³²a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. ³³Ovce postaví po své pravici, kozly po levici. ³⁴Potom řekne Král těm po své pravici: "Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte do dědictví království, které je pro vás připraveno od založení světa. ³⁵Neboť jsem hladověl a dali jste mi najíst, žíznul jsem a dali jste mi napít, byl jsem cizincem a ujali jste se mě, ³⁶byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou."

Matouš 25:41-43 ⁴¹“Potom řekne i těm po levici: "Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, který je připraven pro Dávla a jeho anděly! ⁴²Neboť jsem hladověl, a nedali jste mi najíst, žíznul jsem, a nedali jste mi napít, ⁴³byl jsem cizincem, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mne, byl jsem nemocný a ve vězení, a nenavštívili jste mne."

Apoštol Pavel tuto skutečnost komentuje v listu **Římanům 2:3-10** slovy: ³Máš za to, člověče, který soudíš ty, kdo takové věci dělají, a sám činíš totéž, že unikneš Božímu soudu? ⁴Nebo pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a trpělivosti, a nevíš, že Boží dobrota tě vede k pokání? ⁵Svou tvrdostí a nekajícným srdcem si shromažďuješ hněv ke dni hněvu a zjevení spravedlivého Božího soudu. ⁶On odplatí každému podle jeho skutků. ⁷Těm, kteří s vytrvalostí v dobrém skutku hledají slávu, čest a neporušitelnost, dá věčný život. ⁸Avšak těm, kteří jsou sobečtí a neposlouchají pravdu, nýbrž poslouchají nepravost, odplatí hněvem a zuřivostí. ⁹Soužení a úzkost padne na duši každého člověka, jenž působí zlo, předně na Žida, ale i na Řeka; ¹⁰avšak sláva, čest a pokoj připadne každému, kdo činí dobro, předně Židovi, a také Řekovi.

Apoštol Jakub vyzdvihuje Desatero jako měřítko, podle něhož se při konečném Božím soudu bude hodnotit lidské chování. **Jakub 2:10-12** ¹⁰Kdo by totiž zachoval celý Zákon, ale v jedné věci klopýtl, stal by se vinným ve všech. ¹¹Vždyť ten, kdo řekl: "Nezcižoložíš," řekl také: "Nezavraždíš." Jestliže tedy necizoložíš, ale vraždíš, stal ses přestupníkem Zákona. ¹²Tak mluvíte a tak jednete jako ti, kteří mají být souzeni podle zákona svobody.

Apoštol **Petr v 1. listu 1:17** říká: Jestliže vzýváte jako Otce toho, kdo nestranně soudí každého podle jeho skutků, prožijte v bázni čas svého přebývání v cizině, [tj. zde na zemi].

Kniha Zjevení, která předpovídá poslední okamžiky sporu se zlem, říká o podstatě soudu totéž, **Zjevení 20:12-13** ¹²A uviděl jsem mrtvé, velké i malé, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Byla otevřena i jiná kniha, to jest kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých skutků, zapsaných v těch knihách. ¹³A moře vydalo mrtvé, kteří v něm byli, i Smrt a Hádes vydali mrtvé, kteří v nich byli, a každý byl souzen podle svých skutků.

Sám Ježíš říká: **Zjevení 22:12** Hle, přijdu brzy a má odplata se mnou, abych odplatil každému podle jeho skutků.

Jak může člověk obstát?

Ellen White k tomu píše: **4SP – Duch proroctví, 4. svazek 311.1** „Naše činy, naše slova, dokonce i naše nejskrytější pohnutky, to vše má svou váhu při rozhodování o našem osudu, ať už jde o blaho, nebo neštěstí. Ačkoli jsme na ně možná zapomněli, vydají své svědectví, aby nás obhájily nebo odsoudily. Jdou k soudu před námi.“

Možná si nyní říkáte: Kdo by mohl tento požadavek splnit? Čí úmysly či pohnutky jsou vždy stoprocentně správné? ... To přeci není evangelium, to je odsouzení či zatracení. Chceme se přit s králem Šalamounem, s novozákonními apoštoly či dokonce s Ježíšem? To, že konečný osud všech lidí se bude odvíjet od jejich praktického dodržování nebo nedodržování věčného Božího zákona je, jak jasně ukazují výše citované verše, učení pevně zakotvené v Písmu.

Je důležité si uvědomit, že žádný z výše uvedených textů Písma neuvádí skutky, které projdou soudní prověrkou, jen jako ovoce již dokonaného spasení, které je založené pouze na ospravedlnění. Tyto skutky Písmo také nikde nepředstavuje jako takové, které trvale nesplňují Boží požadavky. K překlenutí takovéto „mezery nedostatečnosti“ by bylo zapotřebí neustálého ospravedlňování a o tom v Bibli nic nečteme.

Ospravedlnění neboli odpuštění je zcela určitě zapotřebí k tomu, aby byly přikryty minulé přestupky věřícího člověka a jeho nevědomé hříchy. Na základě následujících biblických textů si můžeme být jisti, že žádná minulé provinění, pokud jsme je plně vyznali a opustili, díky tomuto přikrytí při nadcházejícím soudu neohrozí naši věčnou naději:

2. Letopisů 7:14 Jestliže se pak můj lid, který se nazývá mým jménem, pokoří a bude se modlit, bude hledat mou tvář a odvrátí se od svých zlých cest, potom je vyslyším z nebe, odpustím jejich hříchy a uzdravím jejich zem.

Příslaví 28:13 Kdo zakrývá svá přestoupení, neuspěje, ale kdo je vyznává a opouští, nalezne slitování.

Izaiáš 55:7 Ať ničema opustí svou cestu a zlý člověk své úmysly, ať se navrátí k Hospodinu, a on se nad ním slituje -- k našemu Bohu, protože je připraven mnoho odpustit.

Římanům 2:13 Neboť u Boha nejsou spravedliví ti, kdo Zákon slyší, ale ospravedlnění budou ti, kdo jej plní.

Galatským 2:17 Jestliže však i my, kteří hledáme ospravedlnění v Kristu, jsme byli shledáni hříšnými, je snad proto Kristus služebníkem hříchu? Naprosto ne!

1. Janův 1:9 Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.

Stejně jako Písmo, také prorocké spisy představují poslušnost křesťana jako ovoce Bohem udělené víry a vnitřní svatosti, ale nikdy ne jako ovoce či produkt dokonání spasení. Když Ellen White mluví o důsledcích obrácení Johna Wesleyho, říká:

GC – Velký spor věků 256.3 „Žil dále přísným, odříkavým životem — nyní to už ale nedělal proto, aby si něco zasloužil, ale byl to důsledek jeho víry. Nebylo to základem pro svatost, ale ovocem svatosti. Boží milost v Kristu je základem křesťanské naděje a tato milost se projevuje poslušností. Wesley zasvětil svůj život hlásání toho, co poznal: pravdu o ospravedlnění z víry v očisťující krev Pána Ježíše, pravdu o proměňující moci Ducha svatého v lidském srdci, která přináší v životě člověka ovoce a vede jej k tomu, aby se řídil příkladem Ježíše Krista.“ (srv. VDV 172.5)

SC – Cesta ke Kristu 61.1 „Spasení nezískáme svou poslušností, protože spasení je bezplatný Boží dar, který se přijímá vírou. Poslušnost je však plodem víry.“ (srv. CK 42.4)

COL – Kristova podobenství 312.2 „Spravedlnost znamená činit to, co je správné. Proto budou všichni souzeni podle svých skutků. V tom, co děláme, se projevuje naše povaha. Skutky ukazují, zda je víra opravdová.“ (srv. PM 160.2)

Zatímco poslušnost je tedy označena jako ovoce víry, spása je popsána jako výsledek celého procesu, nikoli jako již dokončené dílo, o němž poslušnost pouze někdy později vydá svědectví. Pojdme studovat dále.

RH – Review and Herald, 25. srpna 1891, odst. 2 „Když se nitro člověka obrátí, jeho spása ještě není dokončena. Čeká ho totiž ještě dlouhý běh. Je před ním těžký boj.“

RH – Review and Herald, 22. listopadu 1898, odst. 9 Zde o Ježíši čteme: „Ujal se díla spásy a před nepadlými světy a nebeskou rodinou ukázal, že dílo, které začal, je schopen dokončit.“

O tom, že jak spravedlnost tak hříchy jsou především záležitostmi srdce, svědčí Ježíšovy výroky o vraždě a cizoložství v kázání na Hoře blahoslavenství (**Matouš 5:21-22,27-28**). Také to ukazuje skutečnost, že lotrovi na kříži bylo odpuštěno, aniž by fyzicky vrátil, co ukradl, jak to vyžaduje Písmo u **Ezechiele 33:15** „Pokud ten ničema nahradí lup -- pokud by žil podle ustanovení života, aby nepáchal špatnost -- určitě bude žít, nezemře.“ Pokud spása znamená vnitřní proměnu a odpuštění, pak je možné prohlásit: „Spasení je z milosti, nikoli ze skutků, a jeho ovocem je poslušnost všem Božím přikázáním.“ Nemohu však prohlásit, že spasení je realizováno pouze skrze ospravedlnění, přičemž proměna a poslušnost jsou ovocem této domněle dokonané skutečnosti. Podle Písma tvoří znovuzrození a posvěcení nedílnou součást celého procesu, který Bible nazývá spasením.

Filipským 2:12-13 ¹²Proto, moji milovaní, jako jste vždycky poslouchali, nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti, s bázní a chvěním uvádějte ve skutečnost svou záchranu. ¹³Neboť Bůh je ten, který ve vás působí i chtění i činění podle své dobré vůle.

Koloským 1:28-29 ²⁸Jeho my zvěstujeme napomínající každého člověka a vyučující každého člověka ve vši moudrosti, abychom každého postavili dokonalého v Kristu. ²⁹Proto také usilovně pracuji a zápasím v souladu s jeho působením, které je ve mně mocné.

2. Tesalonickým 2:13 My pak jsme zavázáni, bratři Pánem milovaní, stále za vás vzdávat díky Bohu, že si vás vybral jako prvotinu k záchraně v posvěcení ducha a víře v pravdu.

Titovi 3:5 Zachránil nás ne na základě skutků, které jsme my učinili ve spravedlnosti, nýbrž podle svého milosrdenství skrze koupel znovuzrození a obnovou Ducha Svatého.

Můžeme tvrdit, že posvěcení je plodem ospravedlnění, pokud uznáváme, že **obojí je nedílnou součástí naší spásy**. Je to jako rozdíl mezi uzavřením manželství a setrváním v manželství, přičemž to druhé – jak doufáme – staví na tom prvním.

Zjednodušeně řečeno, jsme spaseni pouze vírou, protože jen víra je schopná uchopit zaslíbení Božího odpuštění a zároveň v našem životě vyvolat poslušnost, která splňuje podmínky spasení (**Matouš 19:16-17; Lukáš 10:25-28; Římanům 2:6-10; 8:13; Židům 5:9** – texty viz výše). Bible jasně říká, že **"všecko, co není z víry, je hřích" (Římanům 14:23)** a že **"bez víry není možné se Bohu zalíbit" (Židům 11:6)**. Proto Ježíš po rozhovoru s bohatým mládencem svým učedníkům řekl, že **"u lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno" (Matouš 19:26)**. A později tuto pravdu potvrdil tím, že řekl **"beze mne nemůžete činit nic" (Jan 15:5)**. Apoštol Pavel se tohoto zaslíbení vírou pevně držel, když Filipským napsal **"všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu." (Filipským 4:13)**

Řecké slovo „pistis“ a jeho odvozeniny překládané jako „víra“ lze také přeložit jako „spolehlivost, důvěru či důvěrnost zahrnující poslušnost“. Biblické učení o spasení vírou označuje jako poslušnost, kterou tato víra přináší. To je zřejmé z příkladů víry uvedených v 11. kapitole listu Židům. To, co toto označení "jen víra" ve skutečnosti popisuje, je víra spolu s příslušnou poslušností v kontrastu se samo spravedlivými skutky neobráceného srdce, které nemají s vírou nic společného.

1. Samuelova 15:22 Má Hospodin zalíbení v zápalech a obětech jako v poslouchání Hospodina? Hle, poslouchat je lepší než oběť, dávat pozor je víc než tuk beranů.

Izaiáš 1:11-17 ¹¹K čemu je mi množství vašich obětí? praví Hospodin. Jsem syt zápalných obětí beranů a tuku krmného dobytka. V krvi býčků, beránků a kozlů nemám zalíbení. ¹²Když přicházíte, abyste se přede mnou ukazovali, kdo to od vás žádal, abyste šlapali po mých nádvořích? ¹³Nepřinášejte už falešné obětní dary; kadidlo je mi ohavností. Novoluní a soboty, svolávání shromáždění; nesnáším shromáždění, kde je zlo. ¹⁴Vaše novoluní a svátky má duše nenávidí; jsou mi břemenem, jsem vyčerpán jejich snášením. ¹⁵Když rozprostíráte své dlaně, zavírám před vámi oči. I když rozmnožíte své modlitby, neposlouchám: Vaše ruce jsou plné krve. ¹⁶Umyjte se, pročistěte se, odstraňte mi zkaženost svých činů pryč z očí; přestaňte páchat zlo. ¹⁷Naučte se konat dobro. Hledejte právo, kárejte násilníka, povzbudte utlačeného, zjednejte právo sirotkovi, zastaňte se vdovy.

Matouš 3:9 A nedomnívejte se, že si můžete říkat: "Náš otec je Abraham." Neboť vám pravím, že Bůh může Abrahamovi vzbudit děti z těchto kamenů.

Římanům 2:17-23 ¹⁷Jestliže se však nazýváš Židem, spoléháš na Zákon a chlubíš se Bohem, ¹⁸poznáváš jeho vůli a vyučován ze Zákona rozpoznáváš to, na čem záleží; ¹⁹jsi o sobě přesvědčen, že jsi vůdcem slepých, světlem těch, kteří jsou ve tmě, ²⁰vychovatelem nerozumných, učitelem nedospělých, maje v Zákoně ztělesnění poznání a pravdy -- ²¹ty tedy učíš druhého, a sám sebe neučíš? Ty hlásáš, že se nemá krást, a kradeš? ²²Ty říkáš, že se nemá cizoložit, a cizoložíš? Ty si ošklivíš modly, a věci z jejich chrámů bereš? ²³Ty, který se chlubíš Zákonem, přestupováním Zákona zneuctiváš Boha?

Podobně hovoří také text u **Matouše 23:2-39**.

Rozhodně mi nepřipadá, že se Bůh snaží otázku spasení zahalit mlžným oparem nejistoty a napětí a z víry učinit jakousi tajemnou sílu či mystickou entitu. Stejně jako v dávných dobách posílal své služebníky proroky, máme také my v naší době to privilegium studovat prorocké spisy. Ellen White

výslovně hovoří o víře jako o jediném prostředku, skrze nějž je možné získat milost, ospravedlnění a spasení.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 340.1 Když se odvrátíte od narušených nádob, které neudrží vodu, a jménem Ježíše, svého Přímluvce, přijdete přímo k Bohu a požádáte ho o věci, které potřebujete, Kristova spravedlnost se stane vaší spravedlností, Kristova neporušenost vaší neporušeností. Pak pochopíte, že ospravedlnění přijde jediné skrze víru v Krista; v Ježíši se totiž zjevuje dokonalost Božího charakteru; v jeho životě se projevuje působení principů svatosti. Skrze Kristovu smířčí krev je hříšník vysvobozen z otroctví a odsouzení; díky dokonalosti bezhříšného Zástupce a naší Jistoty můžete běžet v závodě pokorné poslušnosti všem Božím přikázáním.

O tři strany dále se píše:

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 343.3 Jediné, co může člověk pro svou spásu udělat, je přijmout pozvání: **Zjevení 22,17** „Kdo žízní, ať přijde, a kdo chce, ať si zdarma vezme vodu života.“ Člověk se nemůže dopustit žádného hříchu, který by nebyl na Golgotě odškodněn. Kříž tak ve své naléhavé výzvě neustále nabízí hříšníkovi úplné vykoupení.

Ještě o pár stran dále je napsáno:

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 389.1 Když Bůh hříšníkovi odpouští, upouští od zaslouženého trestu a zachází s ním, jako by nezhřešil, přijímá ho do své božské přízně a ospravedlňuje ho zásluhami Kristovy spravedlnosti. Hříšník může být ospravedlněn pouze skrze víru ve smíření učiněné skrze drahého Božího Syna, který se stal obětí za hříchy provinilého světa. Nikdo nemůže být ospravedlněn žádnými vlastními skutky. Z viny hříchu, z odsouzení Zákonem, z trestu za přestoupení může být vysvobozen pouze na základě Kristova utrpení, smrti a vzkříšení. Víra je jedinou podmínkou, na jejímž základě lze dosáhnout ospravedlnění, a tato víra obsahuje nejen přesvědčení, ale také důvěru.

Boží posel jako **předpoklad ospravedlnění** vymezuje podmínky, jako **je úplné odevzdání srdce, vyznání a opuštění hříchu a poslušnost Božích přikázání:**

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 366.1 Dříve než může dojít k ospravedlnění, Bůh vyžaduje úplné odevzdání srdce. Aby si člověk ospravedlnění zachoval, musí být setrvale poslušný, a to prostřednictvím aktivní, živé víry, která se projevuje láskou a která očisťuje duši.

SC – Cesta ke Kristu 37.2 Podmínky pro získání Boží milosti jsou jednoduché, spravedlivé a rozumné. Na to, abychom získali odpuštění hříchů, po nás Pán nežádá vykonání něčeho obtížného. Na to, abychom svou duši odevzdali Bohu nebes nebo abychom odčinili své provinění, nemusíme konat dlouhé a únavné poutě ani se bolestně kát. Milosrdenství se dostane tomu, kdo vyznává a opouští svůj hřích.

UL – Pohled vzhůru 49.5 Odpuštění lze dojít pouze skrze Božího jednorozeného Syna; pouze Kristus může vykoupit hřích – a to jediné tehdy, je-li hříchu litováno a je-li opuštěn.

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1072.8 Boží požadavek pod smlouvou milosti je stejný jako v Edenu – naprostá poslušnost Jeho zákonu.... Evangelium Nového zákona není měřítko Starého zákona snižené tak, aby vyšlo vstříc hříšníkovi a zachránilo ho v jeho přestoupeních. Bůh vyžaduje od všech svých poddaných poslušnost, úplnou poslušnost všem svým přikázáním.... Kristova spravedlnost je připočtena pouze poslušným.

HP – V nebesích 146.4 V důsledku Adamovy neposlušnosti je každá lidská bytost přestupníkem zákona a je zaprodána hříchu. Pokud nečiní pokání a neobráť se, zůstává v područí zákona, slouží

Satanu, podléhá klamům nepřítele a přináší svědectví proti Hospodinovým příkázáním. Dokonalou poslušností požadavkům zákona je však člověk ospravedlněn. Taková poslušnost je možná pouze skrze víru v Krista.

UL – Pohled vzhůru 189.5 Člověk není spasen zásluhami Kristovy krve, pokud nadále přestupuje zákon Boha Otce Kristus zemřel, aby hříšníkovi doložil, že pro něj není žádné naděje, pokud setrvává v hříchu. Poslušnost všem Božím požadavkům je jeho jedinou nadějí na odpuštění skrze Kristovu krev.

Když porovnáme tyto pasáže – které jsou plně v souladu s biblickými verši, které jsme si již četli – s dalšími výroky inspirovaného proroka, jsme konfrontováni s klasickým případem potřeby nechat prorocké spisy, aby se vysvětlily samy.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 42.2 Samotná svědectví budou klíčem k vysvětlení předávaných poselství, stejně jako se Písmo vysvětluje Písmem. Mnozí, kteří se budou chtít dozvědět, co mají dělat, aby byli spaseni, budou dychtivě číst poselství, které kárá špatnosti.

Právě **proto může Ellen White v jednom výroku prohlásit, že „spasení je pouze skrze víru v Ježíše Krista“** (FW 18.3), **ale v jiném výroku odsoudit učení „stačí jen věřit“** (GC 472.1; VDV 308.4), **což v dané souvislosti znamená odmítnout poslušnost jako součást podmínek spasení** (GC 471-473; VDV 308-309). Pamatujme také na výrok Ellen White týkající se jí používaného jazyka, že **1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 20.2** „stejným slovem lze vyjádřit různé významy a pro vyjádření té či oné myšlenky se nepoužívá jen jedno slovo.“

Pojem „pouze víra“, jak jej Ellen White používá v souvislosti s biblickým spasením, neznamená víru odlišnou od pokání, úplné odevzdanosti nebo podřízení se Božím požadavkům. Je to víra, která je v protikladu k povrchnímu dodržování těchto požadavků. Proto Ellen White při srovnávání skutků vykonaných vlastními silami se skutky vykonanými skrze víru uvádí, že **SC – Cesta ke Kristu 60.2** „poslušností se nerozumí pouhé vnější formální plnění příkazů, nýbrž služba lásky“ (srv. CK 42.3). Jde o protiklad mezi náboženskou aktivitou nezávislou na obrácení a náboženskou aktivitou způsobenou obrácením.

Jednoduše řečeno, jak již bylo popsáno v předchozích biblických textech, víra v našem životě poslušnost vyžadovanou pro spasení způsobuje (**Mt 19,16-17.26; Jan 15,5; Fp 2,12-13; 4,13; Kol 1,29; Žd 11,6-7**). Soud pak následně tento výsledek posuzuje (**Kaz 12,13-14; Mt 12,36-37; 25,31-46; Ř 2,6-10; 2. Kor 5,10; Jk 2,10-12; 1. Petr 1,17; Zj 20,12-13; 22,12**). Takto jsme spaseni vírou a souzeni podle skutků. Ellen White je tedy v plném souladu s Písmem, když píše následující:

COL – Kristova podobnost 310.1 Králova obhlídka hostů na hostině představuje dílo Božího soudu. Hosté na hostině jsou podle evangelia ti, kteří o sobě tvrdí, že slouží Bohu a jejich jména jsou zapsána v knize života. Skutečnými učedníky však nejsou všichni, kteří se ke křesťanství hlásí. Dříve, než Bůh určí konečnou odměnu, musí rozhodnout, kdo je způsobilý podílet se na dědictví spravedlivých. Toto rozhodnutí musí být učiněno před druhým příchodem Krista na nebeských oblacích, protože až přijde, jeho odměna přijde s ním, **Zjevení 22,12 (B21)** „[aby odplatil každému podle jeho skutků](#)“. Před Kristovým příchodem tedy bude určena povaha práce každého člověka a každému z Kristových následovníků bude přidělena odměna podle jeho skutků. (srv. PM 158.5)

COL – Kristova podobnost 310.2 Zatímco lidé žijí ještě zde na zemi, v nebeských soudních síních probíhá vyšetřující soud. Bůh přezkoumává životy všech, kteří o sobě tvrdí, že jsou jeho následovníky. Každý případ je posuzován podle záznamů v nebeských knihách a osud každého je navždy určen podle jeho skutků. (srv. PM 159.1)

COL – Kristova podobenství 310.3 Svatebním šatem je v podobenství znázorněn čistý, neposkvrněný charakter, který budou vlastnit skuteční následovníci Ježíše Krista. Církvi **Zjevení 19:8** „je dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla“ a aby byla **Efezským 5:27** „bez poskvrny, vrásky a čehokoli podobného“ **Zjevení 19:8** „Tím kmentem jsou spravedlivé skutky svatých“. Je to Kristova spravedlnost, Jeho vlastní nezkažený charakter, který je skrze víru poskytnut všem, kdo Krista přijímají jako svého osobního Spasitele. (srv. PM 159.2)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 225.2 Až zasedne Boží soud, otevrou se knihy a každý bude souzen podle toho, co je v knihách zapsáno. Tehdy budou kamenné desky, které Bůh až do onoho dne ukryl, předloženy světu jako měřítko spravedlnosti. Pak lidé uvidí, že předpokladem jejich spasení je poslušnost dokonalému Božímu zákonu. Nikdo nenalezne omluvu pro hříchy. Podle spravedlivých zásad tohoto zákona lidé obdrží rozsudek života nebo smrti.

RH – Review and Herald, 4. listopadu 1884, odst. 11 V den vyšetřujícího Soudu bude každý stát před Bohem takový, jaký skutečně je; každý sám za sebe bude Bohu skládat účty. Každé vyřčené slovo, každý ústupek od poctivosti, každý čin poskvřující duši bude zvážen na vahách svatyně. Paměť odhalí pravdu a viníka, který bude v onen den shledán nedostatečným, jasně odsoudí. Mysl si vybaví všechny myšlenky a činy minulosti; promítne se jí celý život. Tak bude každý odsouzen nebo zproštěn viny ze svých vlastních úst a Boží spravedlnost bude obhájena.

19LtMs – Dopisy a rukopisy, 19. svazek, Dopis 283, 1904, odst. 17 Na základě našich slov budeme ospravedlněni nebo odsouzeni. Až budeme při posledním soudu stát před Božím tribunálem, ospravedlní nebo odsoudí nás naše vlastní slova. Co se mluvy týče, jde o mnohem víc, než si uvědomujeme. Kvůli Kristu, bratře, nechť se tedy tvých rtů dotkne žhavý uhlík od Božího oltáře. Vyslovuj pouze slova pravdy. Bdi a modli se, aby tvá slova i skutky vždy vyznávaly Krista. Ať jsou tvá slova okořeněna moudrostí a čistotou.

TA – Pravda o andělech 292.3 Nadejde čas, kdy budou muset všichni předstoupit před anděly a před lidmi a ukázat se ve svém pravém světle. Jako umělec zachycuje na vyleštěné desce rysy lidské tváře, tak se jejich povahy přenášejí do nebeských knih.... Na soudu bude každý člověk stát takový, jaký je. Buď zformovaný do Boží podobnosti, nebo znetvořený modlářskými hříchy sobectví a chamtivosti. (Vydané rukopisy 17:288)

3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 360.4 Jednání člověka, který si zachoval lidské slabosti a nedostatky, nebude v den soudu obhájeno. Pro takového nebude v nebi žádné místo. Nemohl by se těšit z dokonalosti svatých ve světle. Kdo nemá dostatečnou důvěru v Krista, aby věřil, že ho může uchránit od hříchu, nemá víru, která mu umožní vstup do Božího království. (Rukopis 161, 1897).

GC – Velký spor věků 425.1-2 Zatímco v nebi probíhá vyšetřující soud a vyznané hříchy věřících jsou odstraňovány ze svatyně, musí Boží lid na zemi vykonat zvláštní dílo očištění, odstranění hříchu.... Až bude toto dílo dokončeno, budou Kristovi následovníci připraveni na příchod svého Pána. (srv. VDV 279.3-4)

ST – Znamení doby, 8. října 1885, odst. 13 V poslední den budeme přijati nebo odsouzeni podle našich skutků. Soudce celé země vynese spravedlivé rozhodnutí. Nelze jej podplatit, není možné jej oklamat. Ten, který stvořil člověka a jemuž patří světy a všechny poklady, které obsahují – právě ten váží povahu člověka na vahách věčné spravedlnosti.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 381.4 Ať nikdo neříká, že vaše skutky nemají nic společného s vaším postavením před Bohem. Při soudu bude vyneseno rozsudek podle toho, co bylo vykonáno, nebo podle toho, co zůstalo nevykonáno, dále citace Matouš 25,34-40.

2SM – Vybraná poselství, 2. svazek 402.4 Svět se brzy setká s velkým Zákonodárcem ohledně Jeho přestupovaného zákona. Pouze ti, kdo se odvrátí od přestoupení k poslušnosti, mohou doufat v odpuštění a pokoj.

GW – Pracovníci evangelia 315.1 Při soudu bude položena jediná otázka: „Uposlechli má přikázání?“

Apoštol Pavel si vypůjčuje slova proroka Abakuka 2:4, když píše v listech **Římanům 1:17b a Židům 10:38a** „**Spravedlivý bude žít z víry.**“ stejně jako **Galatským 3:11** „**Je jasné, že Zákonem není nikdo před Bohem ospravedlňován, neboť "spravedlivý bude žít z víry".**“

Následující výrok z Velkého sporu věků v několika slovech spojuje nutnost poslušnosti vůči Božímu zákonu jako podmínku pro vynesení posledního soudu s nutností víry jako prostředku, který tuto poslušnost vytváří:

GC – Velký spor věků 435.2 Je nezbytné připravit se na soud tím, že lidé budou zachovávat Boží zákon. Tento zákon bude na soudu měřítkem charakteru. Apoštol Pavel napsal: **Římanům 2,12-16** „**Ti, kteří znali zákon a hřešili, budou odsouzeni podle zákona... Nastane den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude soudit..., co je v lidech skryto.**“ A dále dodává: „**Ospravedlnění budou, kdo zákon svými činy plní.**“. Člověk potřebuje víru, aby mohl plnit Boží zákon, protože **Židům 11,6** „**bez víry není možné zalíbit se Bohu**“ a **Římanům 14,23** „**cokoli není z víry, je hřích**“. (srv. VDV 285.4)

Shrnutí

1. Poslušnost je podmínkou spasení – ne, protože musíš, ale protože chceš.
2. Víra si nárokuje Kristovu poslušnost, která nahrazuje minulé hříchy.
3. Víra si nárokuje Kristovu poslušnost, která se uskutečňuje v posvěceném životě.
4. Soud zkoumá uplatňování bodů 2. a 3. v životě křesťana, a rozhoduje tak, zda byla splněna biblická podmínka spasení, tedy bod 1.

Závěrem ještě jeden povzbudivý citát:

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 114.1: Boží odpuštění není pouze právním úkonem, kterým nás Bůh osvobozuje od trestu. Není to pouze odpuštění hříchu, ale osvobození od hříchu. Je to dar zachraňující lásky, která proměňuje srdce. Davidova modlitba ukazuje, že správně chápal odpuštění, když se modlil: **Žalm 51:12** „**Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha!**“ Jindy řekl: **Žalm 103:12** „**Jak daleko je východ od západu, tak od nás vzdálil naše přestoupení.**“ (srv. MON 67.3)

Ať nám všem Pán Bůh dává moudrost rozlišovat pravdu od klamu.

Amen.